

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 15C/43/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1117228878
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Belanová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2020:1117228878.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I pred sudkyňou Mgr. Zuzanou Belanovou v právnej veci žalobcu: M. D. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, XXX XX L., zastúpený: Advokátska kancelária Juristi s.r.o., so sídlom Popradská 66, Košice, IČO:51941244 proti žalovanému: Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky, so sídlom Hlboká cesta 2, 833 36 Bratislava, o zaplatenie 8.500,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovanému súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 30.11.2017, domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 8.500 eur s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť tým, že žalobca poskytol žalovanému plnenie vo výške žalovanej istiny na základe omylu a bez právneho dôvodu.

2. Svoj nárok odôvodnil tým, že žalovaný uzavrel s právnym predchodcom žalobcu, ktorým bola Rusínska obroda na Slovensku, občianske združenie, so sídlom Štefánikova 18, 066 01 Humenné, IČO : 17151074 , Zmluvu o poskytnutí dotácie č. O. zo dňa 24.09.2013 v zmysle ktorej žalovaný poskytol Rusínskej obrode dotáciu vo výške 8.500,- eur. Pri realizácii účelu poskytnutej dotácie vznikol medzi žalovaným a Rusínskou obrodou spor o to, či došlo ku včasnému vyúčtovaniu poskytnutej dotácie. Neskoršie vyúčtovanie dotácie malo totiž podľa zmluvy za následok povinnosť vrátiť dotáciu. Žalovaný vychádzajúc z názoru, že dotácia nebola vyúčtovaná včas, žiadal od Rusínskej obrody vrátenie dotácie v celej výške. To viedlo k tomu, že Rusínska obroda sa so žalovaným dohodla na splátkovom kalendári ohľadom vrátenia dotácie tak, že čiastka vo výške 8.500,- eur bola podľa stanoviska žalovaného v plnej výške splatená dňa 31.12.2014. Vzhľadom na okolnosť, že samotná Rusínska obroda nedisponovala dostatočnou peňažnou sumou na vrátenie dotácie bez ohrozenia jej existencie, pomocnú ruku Rusínskej obrode poskytol jej predseda, ktorým bol v tom čase žalobca, a to formou pôžičky. Následne si Rusínska obroda uplatnila vzniknutú škodu v dôsledku zanedbania povinností konať s odbornou starostlivosťou voči predošlému štatutárnemu orgánu, za funkčného obdobia ktorého malo dôjsť k porušeniu povinnosti vyúčtovať dotáciu včas, a to žalobou o náhradu škody v súdnom konaní vedenom pred Okresným súdom Humenné pod sp. zn. 21C/279/2015. Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 21C/279/2015-62 zo dňa 13.11.2015 bola žaloba Rusínskej obrody zamietnutá, a to z dôvodu, že "ministerstvo nemalo nárok na vrátenie dotácie od Rusínskej obrody, pretože projekt bol v súlade so zmluvou. Z uvedeného rozsudku teda vyplýva, že Rusínska obroda vrátila dotáciu a zaplatila sumu 8.500,- eur v plnej výške dňa 31.12.2014 omylom a bez právneho dôvodu, čo znamená že žalovaný sa od 01.01.2015 bezdôvodne obohatil na úkor právneho predchodcu žalobcu. Vzhľadom na okolnosť, že na všetky splátky realizované omylom ako vrátenie dotácie voči žalovanému vo výške 8.500,- eur požičal Rusínskej obrode z vlastných

peňaží žalobca, Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 30.10.2015 Rusínska obroda postúpila Žalobcovi pohľadávku 8.500,- eur. ktorej právny základ tvorila Zmluvu o poskytnutí dotácie č. O. zo dňa 24.09.2013.

3. Ako dôkaz označil žalobca List Žalovaného č. XXX.XXX/XXXX-A. z 23.09.2015, Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 21 C/279/2015-62 zo dňa 13.11.2015, Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 30.10.2015, Oznámenie o postúpení pohľadávky.

4. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomne podaním z 7.9.2018 s tým, že nárok uplatnený žalobcom neuznáva v celom rozsahu a žalobu považuje za neopodstatnenú. Vo vzťahu k žalobcom predloženému rozsudku Okresného súdu Humenné (č. k. 21C/279/2015-62 zo dňa 13.11.2015 žalovaný uviedol, že rozsudok pôsobí len "inter partes" a teda zaväzuje výlučne strany sporu; žalovaný však v tomto konaní stranou sporu nebol. Rozsudkom nedošlo k získaniu bezdôvodného obohatenia žalovaným, ani k dodatočnému odpadnutiu právneho dôvodu, ktorý by existoval v čase prijatia plnenia. Žalovaný zastáva názor, že OS Humenné v konaní vedenom pod spis. zn. č. k. 21C/279/2015-62 dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rovnako rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Vzhľadom na skutkový stav veci má žalovaný za to, že posúdenie dôvodnosti nároku žalobcu, resp. oprávnenia žalovaného požadovať vrátenie dotácie, je celkom závislé od výkladu v zmluve o poskytnutí dotácie použitého slovného spojenia "vyúčtovať dotáciu". OS Humenné sa vo vzťahu k vyššie uvedenému termínu obmedzil vo svojom rozsudku na neprímerane formalistický a značne reštriktívny výklad. Slovné spojenie "vyúčtovať dotáciu" použité v čl. II. ods. 7 zmluvy o poskytnutí dotácie je však potrebné interpretovať aplikujúc metódu logického a systematického výkladu v kontexte celej zmluvy o poskytnutí dotácie, a teda v spojení s čl. V. zmluvy o poskytnutí dotácie, ktorý sa aj pojmovo zhoduje s rozhodným termínom (pojmom). V samotnom čl. V. zmluvy o poskytnutí dotácie je už bližšie špecifikované, čo sa na účely tejto zmluvy rozumie samotným vyúčtovaním dotácie, a to najmä uvedením jeho obligatórných obsahových náležitostí vrátane postupu a sankcie v prípade zistených nedostatkov predloženého vyúčtovania a rovnako je v predmetnom článku uvedená informácia o adrese, na ktorú má právny predchodca žalobcu zaslať predmetné vyúčtovanie. Rovnako použitím logického výkladu, z jednotlivých súčastí vyúčtovania je zrejmé, že tieto majú byť odovzdané žalovanému (predloženie písomného prehľadu a čitateľných fotokópií dokladov preukazujúcich použitie dotácie, vyhlásenie štatutárneho zástupcu alebo príslušnej zodpovednej osoby o formálnej a vecnej správnosti vyúčtovania,...), a to s poukazom na čl. II. ods. 7 zmluvy o poskytnutí dotácie v lehote do 31.01.2014. Pokiaľ by právny predchodca žalobcu mal "vyúčtovať dotáciu" do 31.01.2014 bez toho, aby ju v uvedenej lehote aj doručil žalovanému, znenie článku V. zmluvy o poskytnutí dotácie by bolo obsoletným, čo je však v príkrom rozpore so skutočnou vôľou účastníkov zmluvy o poskytnutí dotácie. Žalovaný taktiež poukazuje na výkladové pravidlo obsiahnuté v § 35 ods.2 zákona č. 40/1964 Z. z. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov v zmysle ktorého právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom. Vzhľadom na uvedené má žalovaný za to, že OS Humenné mal v rámci dokazovania a teda zisťovania, či došlo k porušeniu povinnosti zakladajúcej vznik nároku na náhradu škody zo strany právneho predchodcu žalobcu voči svojmu štatutárnemu orgánu, podrobiť skúmaniu i vôľu konajúcich osôb (žalovaného a právneho predchodcu žalobcu). Príslušný súd však poukazoval čisto formálne len na to, že ak vyúčtovanie dotácie malo byť v lehote do 31.01.2014 aj doručené, malo to byť výslovne uvedené v zmluve. Pri výklade zmluvných ustanovení je však potrebné dať prednosť skutočnej vôli účastníkov zmluvy nad formálnym prejavom tejto vôle, čo v prípade rozhodnutia OS Humenné absentuje. V tejto súvislosti si žalovaný dovoľuje poukázať na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 184/2015 z 26. augusta 2015 v zmysle ktorého "K porušeniu ústavou zaručených práv dochádza neprípustným, resp. formalistickým výkladom, ktorý odoprie autonómnej prejavu vôle zmluvných strán dôsledky, ktoré strany takýmto prejavom zamýšľali. Všeobecný súd preto nemôže v súdnom konaní posudzovať vec spôsobom, ktorý nerešpektuje vôľu strán a ich zmluvnú slobodu ako základný pilier súkromného práva. Právny úkon je potrebné vykladať s prihliadnutím na vzájomné vzťahy jednotlivých do úvahy pripadajúcich argumentov". Skutočnú vôľu účastníkov zmluvy o poskytnutí dotácie v okamihu, kedy právny úkon urobili, je možné dovodiť aj z následného konania vtedajšieho štatutárneho zástupcu právneho predchodcu žalobcu, ktorý si bol vedomý a rovnako uzrozumený s povinnosťou doručiť vyúčtovanie dotácie v lehote do 31.01.2014, keďže vyúčtovanie žalovanému doručil, hoci bezprostredne po uplynutí zmluvne dohodnutej lehoty. Pokiaľ by si nebol vedomý tejto povinnosti viažucej sa k vyššie uvedenej lehote, je zrejmé že vyúčtovanie by žalovanému zrejme nedoručil vôbec, alebo podstatne neskôr. Uvedené podporuje aj samotné vyjadrenie vtedajšieho štatutárneho zástupcu

právneho predchodcu žalobcu (postavenie žalovaného v konaní vedenom na OS Humenné pod č. k. 21C/279/2015-62) uvedené v odôvodnení rozsudku na str. 3: "Presne si nepamätal, kedy vypracoval toto vyúčtovanie, mohlo to byť" tak ako je uvedené v žalobe 31.1.2014. Vypracovala ju ekonómka, on správu podpísal a táto mala prefotiť príslušné doklady, chronologicky ju usporiadať a pripojiť finančné vyúčtovanie ako aj záverečnú správu, jednotlivé doklady a zaslať ich na ministerstvo". Skutočnú vôľu účastníkov zmluvy o poskytnutí dotácie je možné dovodiť aj z následného listu právneho predchodcu žalobcu vyššie špecifikovanom ako dôkaz č. 3, v ktorom právny predchodca žalobcu, vedomý si svojej zmluvne dohodnutej povinnosti doručiť vyúčtovanie dotácie v lehote do 31.01.2014, odôvodňoval žalovanému svoje omeškanie s doručením vyúčtovania práceneschopnosťou účtovníčky a rovnako aj zo samotnej žiadosti právneho predchodcu žalobcu o splátkový kalendár vyššie špecifikovanej ako dôkaz č. 4 ("Technickým nedostatkom bolo zaslanie vyúčtovania po termíne spôsobené nemocou ekonómky"), ktorá žiadosť vyústila do podpisu dohody o splátkovom kalendári s uznaním dlhu (dôkaz č. 5). Následné tvrdenia (že nedošlo k žiadnemu porušeniu povinnosti) vtedajšieho štatutárneho zástupcu právneho predchodcu žalobcu, ktorý v konaní vedenom na OS Humenné pod č. k. 21C/279/2015-62 vystupoval v postavení žalovaného, možno považovať za účelové v snahe vyhnúť sa zodpovednosti. Rovnako za tendenčné až absurdné považuje žalovaný v žalobe uvedené tvrdenie žalobcu o tom, že sumu vo výške 8.500,- Eur zaplatil omylom. Dôkazy č. 4 a 5 signované samotným žalobcom však takéto tvrdenie žalobcu negujú v celom rozsahu. Vzhľadom na vyššie uvedené argumenty žalovaný sa domnieva, že vrátenie dotácie vo výške 8.500,- Eur žiadal oprávnene, a to s poukazom na to, že právny predchodca žalobcu porušil povinnosť doručiť vyúčtovanie poskytnutej dotácie najneskôr do 31.01.2014 vyplývajúcu z čl. II. ods. 7 v spojení s čl. V zmluvy o poskytnutí dotácie. Vo vzťahu k celému uplatnenému nároku vzniesol žalovaný námietku premlčania.

5. Žalovaný ako dôkazy označil a predložil Zmluvu o poskytnutí dotácie č. LP/2013/236 zo dňa 24.09.2013, Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 22.04.2014, Odôvodnenie žiadosti na oneskorené zaslanie vyhodnotenia k projektu MZV SR zo dňa 02.05.2014, Žiadosť o splátkový kalendár pre vrátenie dotácie k zmluve O. MZVaEZ SR zo dňa 22.05.2014, Dohoda o splátkovom kalendári zo dňa 30.05.2014

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie vyššie uvedenými listinnými dôkazmi predloženými alebo navrhnutými stranami, pričom nevykonal dokazovanie listinami predloženými žalobcom až na pojednávaní dňa 15.01.2020 a to z odkazom na ust. § 153 CSP nakoľko ich žalobca mohlo predložiť už skôr pričom ich vyhodnocovanie by si vyžadovalo ďalšie pojednávanie.

7. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázaný nasledovný skutkový stav.

8. Právny predchodca žalobcu uzavrel s Ministerstvom zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky dňa 24.9.2013 zmluvu o poskytnutí dotácie č. LP/2013/236, na základe ktorej bola zo strany ministerstva poskytnutá dotácia vo výške 8.500 eur na financovanie projektu .

9. Podľa článku II. bodu 7 tejto zmluvy o poskytnutí dotácie mal právny predchodca žalobcu ako prijímateľ povinnosť poskytnutú dotáciu a prostriedky spolufinancovania použiť najneskôr do 31.12.2013 a vyúčtovať najneskôr do 31.1.2014.

10. Podľa článku VI. bodu 1 písm. a) tejto zmluvy o poskytnutí dotácie mal právny predchodca žalobcu ako prijímateľ povinnosť poskytnutú dotáciu vrátiť, ak dotácia alebo jej časť nebola použitá na účel dohodnutý v čl. I. zmluvy, táto povinnosť sa vťahuje aj na prípad k zisteniu dôjde na základe vyúčtovania.

11. Z Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov z 22.04.2014 súd zistil, že žalovaný požiadal právneho predchodcu žalobcu aby sumu 8500 eur vrátil, nakoľko na základe predloženého vyúčtovania projektu bolo zistené že poskytnutá dotácia nebola použitá v zmysle podmienok uvedených v Zmluve o poskytnutí dotácie č. O. a vyúčtovanie bolo žalovanému zaslané až 6.2.2014. (č.I.35)

12. Z listu žalobcu zo dňa 2.5.2014 označeného ako Odôvodnenie žiadosti na oneskorené zaslanie vyhodnotenia k projektu MZV SR vyplýva, že dôvodom oneskoreného zaslania vyúčtovania a vypracovania vyúčtovania bolo, že dlhoročná pracovníčka vykonávajúca požadované finančné vyúčtovanie v závere mesiaca január skolabovala a bola pripútaná na lôžko. Preto nebola schopná spracovať vyhodnotenie projektu k 31.1.2014 ale zaslala ho na ministerstvo až 5.2.2014. (č.I.36)

13. Z dohody o splátkovom kalendári zo dňa 30.5.2014 vyplýva, že žalobca s ministerstvom sa dohodli na uhradení dlhu vo výške 8.500 eur formou siedmich mesačných splátok vo výške 1.200 eur od 1.6.2014. Posledná splátka mala byť uhradená do 30.11.2014. Presne splátka vo výške 1.200,-€ bola uhradená dňa 13.06.2014, splátka vo výške 1.200,-€ bola uhradená dňa 10.07.2014, splátka vo výške 1.200,-€ bola uhradená dňa 31.07.2014, splátka vo výške 1.200,-€ bola uhradená dňa 28.08.2014, splátka vo výške 1.200,-€ bola uhradená dňa 29.09.2014, splátka vo výške 1.200,-€ bola uhradená dňa 27.10.2014, splátka vo výške 1.300,-€ bola uhradená dňa 09.12.2014. (č.l.38)

14. Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 21C/279/2015-62 zo dňa 13.11.2015 bola žaloba Rusínskej obrody o náhradu škody voči jej štatutárnemu orgánu zamietnutá, a to z dôvodu, že "ministerstvo nemalo nárok na vrátenie dotácie od Rusínskej obrody, pretože projekt bol v súlade so zmluvou. Súd konštatoval, že po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalovanému nemožno pričítať porušenie povinnosti uvedenej v článku II. bodu 7 predmetnej zmluvy, a treba rozlišovať v tomto prípade tieto právne povinnosti : jednak povinnosť prijímateľa použiť dotáciu najneskôr do 31.12.2013 a povinnosť prijímateľa vyúčtovať dotáciu najneskôr do 31.01.2014 a povinnosť doručiť ministerstvu. Z predmetného článku je výslovne uvedená len povinnosť najneskoršieho použitia dotácie do 31.12.2013 a povinnosť vyúčtovať poskytnutú dotáciu v lehote do 31.1.2014, avšak uvedený článok zmluvy ani iné jej ustanovenie a ani iný predpis neukladajú aj namietanú právnu povinnosť žalobcu, toto vyúčtovanie v stanovenej lehote aj doručiť ministerstvu. Je nevyhnutné dôsledne rozlišovať medzi uskutočnením právneho úkonu a jeho doručením. V prípade, ak predmetné vyúčtovanie malo byť v lehote do 31.1.2014 aj doručené, malo to byť výslovne uvedené v zmluve. V zmysle uvedeného, preto súd uzatvára, že nebol splnený už prvý predpoklad občianskoprávnej zodpovednosti, a to porušenie povinnosti žalovaným z predmetnej zmluvy o poskytnutí dotácie, a to článku II. bodu 7. S nesplnením predpokladu porušenia povinnosti je spojený ten následok, že zodpovednosť za škodu nie je daná a žaloba sa zamietá.

15. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 30.10.2015 Rusínska obroda postúpila Žalobcovi pohľadávku 8.500,- eur ktorej právny základ tvorila Zmluvu o poskytnutí dotácie č. O. zo dňa 24.09.2013. Postupca uviedol, že na vrátenie dotácie neexistoval žiaden právny dôvod. (č.l.13)

16. Postúpenie pohľadávky bolo žalobcom žalovanému oznámené listom zo dňa 30.10.2015, kde bol žalovaný osobitne vyzvaný aj na zaplatenie pohľadávky 8.500,- eur (z titulu škody, resp. bezdôvodné obohatenia) žalobcovi.(č.l.15)

17. Predmetom konania je nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu plnenia bez právneho dôvodu.

18. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

19. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

20. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

21. Súd mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu svoju pohľadávku postúpil na žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.10.2015 čím bola preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu v tomto spore.

22. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný vzniesol námietku premlčania k uplatnenému nároku, súd predtým, ako sa začal zaoberať samotným nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia skúmal, či nárok žalobcu nie je premlčaný.

23. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

24. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

25. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

26. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka premlčacia doba plynie pre každú splátku samostatne.

27. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

28. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

29. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia (BO) je právom majetkovým, ktoré v súlade s § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka podlieha premlčaniu. Pri práve na vydanie bezdôvodného obohatenia Občiansky zákonník upravuje subjektívnu ako aj objektívnu premlčaciu dobu. Ak sa povinný subjekt premlčania dovoľá, nemožno oprávnenému právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia priznať, ak márne uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt.

30. Žalobca v konaní tvrdí že sa o bezdôvodnom obohatení žalovaného dozvedel až z Rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 21C/279/2015-62 zo dňa 13.11.2015, pričom tvrdil, že pokiaľ by vedel, že žalovanému plniť nemá, tak by mu nič neuhradil. V konaní bolo teda sporné, kedy začala plynúť subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Pre začatie plynutia subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočná a nie len predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, kto na jeho úkor získal majetkový prospech (napr. rozhodnutie NS ČR sp. zn. 33 Odo/306/2005). Žalobca v podstate tvrdí, že o tom, že mal vrátiť žalovanému dotáciu omylom sa dozvedel až potom ako súd právne posúdil ustanovenia zmluvy o poskytnutí dotácie. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby nie je relevantné, kedy oprávnený z rozhodných skutočností dospel k právnomu záveru o tom, že mu nárok vznikol, rozhodujúce sú skutkové, nie právne okolnosti (napr. uznesenie KS BB sp. zn. 14Co/484/2016, rozhodnutie NS ČR sp. zn. 28Cdo 1764/2009, rozhodnutie NS ČR sp. zn. 28Cdo 208/2012, rozhodnutie NS ČR sp. zn. 28Cdo 3914/2012). Právny predchodca žalobcu tvrdil, že nárok na vrátenie dotácie nebol nikdy daný nakoľko nevyplýva z ustanovení zmluvy, pričom rozhodnutím súdu získal iba vedomosť o právnom posúdení veci, čo však nemožno stotožniť s dozvedením sa o rozhodujúcich skutkových okolnostiach pre účely zistenia vzniku bezdôvodného obohatenia. Na základe týchto skutočností súd uzavrel, že subjektívna lehota na vydanie prípadného bezdôvodného obohatenia začala plynúť zaplatením príslušnej splátky. Pretože poslednú splátku predchodca žalobcu zaplatil dňa 9.12.2014 (táto skutočnosť medzi účastníkmi konania sporná nebola a vyplýva aj z listinných dôkazov predložených účastníkmi konania), subjektívna dvojročná premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia uplynula najneskôr dňa 10.12.2016. S prihliadnutím na skutočnosť, že žaloba bola podaná na súd až 29.11.2017, je potrebné konštatovať, že sa tak stalo až po uplynutí subjektívnej premlčacej doby. Taktiež nebolo sporné, že v Zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 30.10.2015, sa v jej článku I označenom ako "Východiská zmluvy" uvádza, že podľa žalobcu neexistoval žiaden zákonný ani zmluvný dôvod na vrátenie poskytnutej dotácie vo výške 8.500,- Eur. Z uvedeného vyplýva, že žalobca najneskôr už v čase uzavretia Zmluvy o postúpení pohľadávky, t. j. dňa 30.10.2015 tvrdil, že celá dotácia bola vrátená neoprávnene (uvedené tvrdil žalobca žalovanému aj v samotnom oznámení o postúpení pohľadávky zo dňa 30.10.2015). Ak začiatok subjektívnej premlčacej doby by sa zhodoval s okamihom, keď sa oprávnený dozvedel o tom, komu plnil ako i o odpadnutí

právneho dôvodu tohto plnenia a pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby by sa ako rozhodný posudzoval práve tento dátum (30.10.2015), tak aj v tomto prípade by žalobcom uplatňovaný nárok bol celom rozsahu ku dňu podania žaloby premlčaný. Z uvedeného dôvodu súd žalobu vyhodnotil ako nedôvodnú.

31. Nad rámec súd uvádza, že má za preukázané, že rozsudkom OS Humenné sp. zn. 21C/279/2015-62 zo dňa 13.11.2015 ani Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 30.10.2015 nedošlo k získaniu bezdôvodného obohatenia žalovaným, ani k dodatočnému odpadnutiu právneho dôvodu, ktorý by existoval v čase prijatia plnenia. Je nesporné, že o vrátenie finančných prostriedkov 8500 eur požiadal žalovaný právneho predchodcu žalobcu dňa 22.04.2014, z dôvodu, že na základe predloženého vyúčtovania projektu bolo zistené že poskytnutá dotácia nebola použitá v zmysle podmienok uvedených v Zmluve o poskytnutí dotácie č. LP/2013/236 pričom až ako ďalší dôvod uviedol, že vyúčtovanie bolo žalovanému zaslané až 6.2.2014. Nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu nevyúčtoval ako prijímateľ dotáciu do 31.1.2014 teda porušil povinnosť v článku II. bodu 7 predmetnej zmluvy. Z predmetného článku je výslovne uvedená povinnosť najneskoršieho použitia dotácie do 31.12.2013 a povinnosť vyúčtovať poskytnutú dotáciu v lehote do 31.1.2014, čo konštatoval i OS Humenné v rozsudku sp. zn. 21C/279/2015-62 zo dňa 13.11.2015. Ak žalobca porušil zmluvu a k dohodnutému termínu v lehote do 31.1.2014 nevyúčtoval poskytnutú dotáciu (čo nebolo sporné) poskytnutá dotácia musela byť žalovaným automaticky posúdená tak, že nebola použitá v zmysle zmluvy, pričom ten následne dôvodne žalobcu vyzval na jej vrátenie (čo právny predchodca žalobcu ani nespochyboval, uznal a požiadal o jej vrátenie formou splátkového kalendára, z uvedeného dôvodu ani neprichádzalo do úvahy posudzovať žalobcom tvrdené bezdôvodné obohatenie ako úmyselné, nakoľko žalovaný postupoval v zmysle dojednanej zmluvy pričom ak žalobca s jeho postupom nesúhlasil nemusel k vráteniu dotácie pristúpiť). Súd mal za preukázané, že hlavným dôvodom pre ktorý žalovaný vyžiadal vrátenia poskytnutej dotácie bolo, že na základe predloženého vyúčtovania projektu bolo zistené že poskytnutá dotácia nebola použitá v zmysle podmienok uvedených v Zmluve o poskytnutí dotácie č. O. , (táto skutočnosť vyplýva z listiny na č.1.35 pričom žalobca jej obsah nespochybnil, teda súd považoval jej závery za nesporné) skutočnosť kedy presne vyúčtovanie bolo žalovanému aj doručené už nemalo primárny význam pre vyvodenie zodpovednosti voči žalobcovi, nakoľko v tomto kontexte bolo hlavné, že dotácia nebola vyúčtovaná k 31.1.2014. Súd sa stotožňuje s argumentom žalovaného, že s poukazom na čl. II. ods. 7 zmluvy o poskytnutí dotácie v lehote do 31.01.2014, pokiaľ by právny predchodca žalobcu mal "vyúčtovať dotáciu" do 31.01.2014 bez toho, aby ju v uvedenej lehote aj doručil žalovanému, znenie článku V. zmluvy o poskytnutí dotácie by bolo obsoletným. Jednoducho povedané, takýmto výkladom zmluvy, teda že vyúčtovanie je potrebné realizovať v lehote do 31.1.2014, no bez toho aby v tejto lehote bolo i žalovanému doručené, keďže zmluva ani iné jej ustanovenia a ani iný predpis neukladajú výslovne aj takúto povinnosť, by žalobca ako prijímateľ dotácie nemusel doručiť vyúčtovanie vôbec resp. k žiadnemu konkrétnemu dátumu, čím by žalovaný ani následne nemal možnosť vyúčtovanie poskytnutej dotácie posúdiť, čo je však v rozpore so skutočnou vôľou účastníkov zmluvy o poskytnutí dotácie. Z uvedeným dôvodov, súd nemá žalobcom za preukázané, žeby žalovaný požadoval od neho vrátenie dotácie neoprávnené, resp. že by dôvod tohto plnenia následne odpadol, a teda že by mu vznikol dôvodný nárok na vrátenie bezdôvodného obohatenia nakoľko žalovaný sa na úkor žalobcu bezdôvodne neobohatil.

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. Vzhľadom na to, že žalovaný bol v konaní plne úspešný, mal zmysle § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania, nakoľko mu však preukázateľne v konaní žiadne nevznikli súd mu nepriznal nárok na náhradu trov konania. O výške trov konania preto súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku nerozhodne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je možné podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.